

Handlingar rörande
firandet af den 4 julii
1817, då hans kongl.
höghet, Sve...

Faxe, Vilhelm,

1700-1829 73 Nbi Br. 1817 Oscar I

National Library
of Sweden

1817

[OSCAR I]

Ex. A.

Teol.
Pred.
Kungl.
(Pr.)

1817

1700 - 1829

Ex. A

Handlingar

rörande

firandet af den 4 Julii 1817.

då

Hans Kongl. Høghet,

Sveriges och Norriges Arf-Furste

JOSEPH FRANS

OSCAR,

Hertig af Södermanland,

uppnådde myndig ålder,

i underdånighet anställdt

vid

Kongl. Carolinska Lärosätet i Lund.

Lund, 1817.

Tryckt i Berlingska Boktryckeriet.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

PHYSICS DEPARTMENT

1950

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS DEPARTMENT

Christlig Predikan,

da

Hans Kongl. Höghet

Hertigen af Södermanland,

JOSEPH FRANS OSCAR,

Sveriges och Norriges Arf-Furste,

uppnådde myndig ålder d. 4 Julii 1817,

hållen i Lunds Domkyrka

af

WILHELM FAXE.

Biskop, Pro-Canceller i Lund,

Commend. af K. N. O.

Clifford T. Robinson

Harvard College

Department of Education

JOSEPH FRANK OSCAR

Department of Education

Harvard College

Department of Education

JOSEPH FRANK OSCAR

Department of Education

Harvard College

Efter förrättad Morgonbön upplästes

Texten, Jerem. 29: 11. 12.

Jag vet väl hvad tankar jag hafver om Eder, säger HERren, nemligen, fridsens tankar, och icke bedröfvansens, att jag skall gifva eder then ånda, som J vänta efter. Och J skolen åkalla mig och gå och bedja mig, och jag skall höra Eder.

Chr. Åh. Den uppläste Texten innehåller, dels en förskran för Judarne om HERrans välgörningar, dels en förskrift för deras förhållande, under det de afbidade fullbordan af HERrans löften. De voro redan bortförde till Babel: de suckade under fångenskap. *Men HERrans mildhet var icke ute a). Deras sorgedagar skulle en ända hafva b).* "HERren bestäm-

---

a) Jerem. Kl. V. 3: 22.

b) Es. 60: 22.

"de tid för lidandet c). Han uppmuntrade med säkert "hopp om räddning". Med visshet kunde de vänta ett "slut, som svarade mot deras önskan". Men dessa löften fördrade å deras sida ett värdigt iakttagande af de villkor, hvarunder de kunde hoppas framgång och välsignelse. De uttryckas i dessa ord: "J skolen åkalla mig, och gå och bed-
"ja mig, och jag skall höra Eder.

Christne! hvilka välgärningar äro större, än de, som vi njutit i vårt kära Fädernesland? Hvem skulle hinna uppräknat dem? Hvars hjerta är så otacksamt, att det icke instämmer med David: *Huru skall jag vedergälla HERrans alla Hans välgärningar, som Han mig gör?* d). Bjuder oss icke hvarje ögonblick de rikaste anledningar, att prisa HERrans namn och lofsjunga den Helige i Israel?

I HERrans Helgedom äro vi famlade! För hvilken ny nåd, för hvilken ny välgärning mot Svea Folk? HERrans allmägt och nåd har vakat öfver den unge ädle Furste, som i kommande dagar skall bestiga Scandinaviens Thron. Fridens Gud har ledsagat och fört Honom. Denne Furste, Sveriges och Norrignes Arf-Prins, Hertigen af Södermanland, Hans Kongl. Höghet JOSEPH FRANS OSCAR, från högden utrustad med ett upplyst förstånd och ädelt hjerta, inträder, i kraft af Sveriges och Norrignes

---

c) Jerem. 29: 10.

d) Psalm. 116: 12.

Regerings lagar, i full myndighet, efter i dag uppnådd Aderton års ålder. Vår fleråriga väntan på denna glädjedag är fullbordad. Vårt hopp för framtiden är styrkt och förvissadt. Hvilket Svenskt hjerta skulle icke vara redo, att höja tacksamma suckar till alla Konungars Konung för denna nåd och välsignelse? Hvilken redlig underfåte skulle icke vara lifvad till i akttagande af ett värdigt förhållande vid åtankan af HERrans välgerningar öfver Svea land? Ja! låtom oss för detta ändamål offra de stunder, som nu äro ernade för vår andagt, då, under åkallan af den Högstes bifstånd, vi betrakta :

Ett Christligt folks värdiga förhållande vid åtnjutandet af HERrans välgerningar.

Mitt Tal det falle så, att jag det kan försvara,
Onyttig ord ej gå, ej af min mun utfara:
Men när jag tala bör, hjälp, att jag talar rätt,
Ack! HERre tungan rör, och lär det bästa sätt.

Ett Christligt folk ådagalägger ett värdigt förhållande vid åtnjutandet af HERrans välgerningar, då det erkänner dem med vördnad och tacksambet.

Chr. Åh! Huru lycklige äro vi under det *Fridsens Gud* vakar öfver oss? Han har sändt Sin Son *JESUM Christum*, att stifva frid imellan Gud och människor, frid

med lamvetet, frid med bröder. *Bergen skola väl vika och högarna falla; men Min nåd skall icke vika ifrån Dig, och Mitt fridsförbund skall icke förfalla, säger HERren, Din Förbarmare* e). Dagligen tillbjudes oss delagtighet i denna frid, — medlen till dess erhållande äro öppna för alla, — kraften till dess användande förlånas oss. *HERrans frids tankar* upphöra icke. Skulle icke vi med lifligaste tacksamhet, med djupaste vördnad *åkalla HERren, som så nådig är?*

Han är den Mågtige, som genom Sin Allvise styrelse äfven skänkt oss frid och vålgång i vårt borgerliga samhälle. J minnens, Chr. Åh! vår olyckas tid: bittra voro *bedröfvelfens dagar*. Fiender omgäfvos oss på alla sidor. Edra Söner hade antingen fallit för fiendens svärd, eller försmått af elände. Det med oss i sekler förenade Brödra-folk var oss undanryckt. Man hade besluttit, att också Svenska namnet skulle utplånas ibland Europas folkslag. *Men HERrans tankar om oss voro fridsens tankar*. Han satte Konunga-Spiran i handen på den fridålskande Furste, hvilken i så många vådliga skiften varit vår tillflykt och försvar: Genom Honom återställdes friden och vålmågan. Konungens och Folkets hjertan gladdes, att se vid Thronen en ådel Furste, kallad af tillgifvenheten och förtroendet.

---

e) Es. 54: 10.

Men korrt var vår glädje. *Hans dagar lycktades förr än aftonen kom* f). - Ett håpet och bestört Folk frågade: *Hafver HERren öfvergifvet oss?* En lycklig tid utvecklade den Allsmågtiges svar: *Det har blott varit ett litet ögonblick, på det jag med stor barmhertighet skulle församla Eder* g). HERren ledde, genom Sin nåd, Svenska Folket till val af en Thronföljare, som länge väckt Europas beundran och menckligheters kärlek, den tappreste, den ädlaste bland Hjeltar. Han hastade till Sitt nya Fädernesland. — J voren vittnen, Chr. Åh., till den Högtid, då Han första gången beträdde Svenska landet. Alldrig förgåten J denna dag. Han möttes af allas hjertan. Han blef Sveriges Beskyddare och Vålgörare. Han befästade den urgamla Nordiska Thronen. Han både tryggade och fullkomnade Rikets fällhet.

Denna fällhet njöto vi. Men nya stormar reste sig på afstånd: de hotade med våld och förstörelse. — Kraftfullt borde motståndet vara: det borde utföras snart — och med vishet. Hvars arm var starkare, hvars ledning säkrare, än den erfarne Hjeltens, som nu var Nordens och vår? — Konungen anförtrodde Honom Svenska Krigsmagten. På stridsplatsen möttes Han af de mågtigaste Regenters och Folkflags förtroende och tillgifvenhet. Han

---

f) Es. 38: 12.

g) Es. 54: 7. 8.

åtföljdes dit af tappre Stridsmän. Årofullt strider Han för
 menckligheters dyrbaraste rättigheter. På Tysklands blod-
 bestänkta fält upplifvar Han Svenska vapnens åra. Han
 skyndar, att med sina segrande härar afluta de tvister, som
 för Nordens Folk, voro af så mycken vigt. HERRans hand
 var öfver Honom. En mild Försyn skyddade Hårförarens
 dyrbara lif från de våldigaste faror, och beredde ett slut
 på detta märkvärdiga fälttåg, vålgörande och årofullt för
 Konung, Anförare, Krigsmagt och Fosterland. Vår vörda-
 de Kron-Prins återkommer med Segren, med Friden, och
 med ett nytt Konungarike. Det fridsförbund, som sam-
 manknöt Nordens Brödra-folk stördes väl för någon tid, —
 men för att närmare knytas genom förtroendets och till-
 gifvenhetens ännu fastare band. Återställdt blef lugnet, fri-
 den och glädjen, ökad af Allmagts vörd öfver Svea land,
 till hvars äldsta gränser ingen fiendelig magt tillåtits, att
 under dessa strider framtränga. Så rika hafva öfver oss
 varit HERRans vålgörningar. Medborgare! erkännom med
 hjertans ödmjukhet Guds allvise och nådefulla styrelse. Ge-
 nom Honom är grundlagdt det lugn och den lycka, vi nju-
 te. Hvad hade människors visdom och kraft kunnat förmå,
 om icke HERRans vålgörelse följt oss? Flygtad är den tid,
 på hvilken den Allsmågtige utförde dessa under af godhet
 (och nåd. — Men skulle väl vår tacksamhet flygta med
 tiden! — skulle väl minnet och erkänslan af allt det go-
 da, vi njutit, någonsin upphöra! Då vore vi ovärdiga HER;

rans vålgerningar. — Hvad hopp skulle vi ega för framtiden, om vi, kånslólöfe för det framfarna, icke värderade vår lycka? Hvad vore vår fällhet, om icke vi kunde vänta den, genom Guds bistånd, fortsatt?

Men Dagens Högtid skänker oss ju de behagligaste utsigter för kommande tider? Du har, Gode Gud! förunnat Konungen, Dets Älskade Son och vårt Fosterland, det yppersta glädje-ämne, då vi i dag hylla Rikets Arf-Furste fullmyndig, mogen till kundskaper, ädel till böjelser, varm för Sina pligter, tillgifven Svenska Folket af hjerta och själ, vördnadsfull för Konung och för Lagarne, öm för hvars och ens rätt och väl. Mörk skulle utsigten vara för kommande tidehvarf, om vi saknat detta hopp, vid hvilket Scandinavien så tryggt hvilat. Huru många Länder hafva blifvit föröddä; huru många Throner vacklande — störtade under dessa blodiga strider om Folkslagets styrelse! Äfven Svenskt blod har af dessa anledningar runnit för brödrasvärd. Våra Fäder minnas dessa ryfliga uppträden. Men till oss har HERren sett i mildhet och nåd. Svea Folk! Känn Din lycksalighet: Hans *fridstankar* hafva oafbrutet varit öfver Dig. Hvilken redlig Svensk kan vara kall vid betraktelsen öfver dessa rikedomar af nåd och vålsignelse? Christne! lyften med helig vördnad Edra hjertan till Gud. Prisen med tacksamma suckar Hans vålgerning: Låten

dock icke hero vid uttrycken af dessa känslor. Tacksamheten visar sig såkraft genom värdiga handlingar. Frågen Edra hjertan: Hvilka äro våra förefatser för framtiden? Huru skola dessa vittna om varaktigheten af vår erkänsla? Föreningen med dessa tänkesätt ett fördubbladt nit för våra pligter, såsom Undersåtare och Medborgare, till befordran af allmänt och enskilt väl, till underhållande af varm tillgifvenhet för Religion och Dygd, till utbredande af nyttiga Vetenskaper, till befästande af inbördes samdrägt, förtroende och välvilja, rättskaffens lydnad för Rikets Lagar, vördnad och aldrig svigtande trohet för Öfverheten, kärlek för Fäderneslandet. Mätte så ädla beslut lifva hvarje Svenskt hjerta!

*Ett Christligt Folk ådagalägger ett värdigt förhållande, under åtnjutandet af HERrans välgerningar, då det nalkas Gud i trogna och uppriktiga böner. Den redlige, lifvad af känslan för allt det goda, hvarmed Gud välsignar oss, njuter sin gladaste tillfredsställelse under bönens andagsfulla stunder. Gud har skänkt oss detta medel, att befästa vår förning imellan jorden och himlen. Han har befallt oss bedja. Han har för Jesu skull lofvat oss bönhörelse. Tröstande är Guds försäkran: *J skolen gå och bedja mig, och jag skall höra eder. Hvad hafva vi, det vi icke undfått hafva* h)? *Hvad hopp hade vi om Guds nåd**

h) 1 Cor. 4: 7.

och välsignelse, om den icke skänktes oss af Barmhertighetens Fader? *Allesammans äre vi syndare och hafve intet att berömma oss af för Gudi i*). Mildatte HERre JESU! genom Din blodiga förtjenst är oss tillgången öpnad till vår Himmelske Fader! Han emottager våra suckar. Hans Ande understödjer vår andagt. Välsignelsen vänta vi af högden. Skulle icke våra hjertan vara brinnande i böner och förböner! Minnoms Pauli erindran: *Så förmanar jag nu, att man för all ting hafver böner, åkallan, förböner och tackfäjelse för alla menniskor, för Konungar och för all Öfverhet, på det vi måtte lesa i ett roligt och stilla regemente, i all Gudaktighet och ärlighet k*).

Hvilken dag skulle vara högtidligare, att förena våra hjertan i så helig andagt, än denne? Skulle vår samling i Helgedomen kunna hafva någon värdigare fyslöfattning? Vår vördade och älskade Arf-Fuste går i dag de viktigaste pligter i möte. Han närmar Sig med hvarje dag det mest ansvariga kall på jorden. Att det måtte utföras till Din åra, Du AldraHögste! och till Fosterlandets väl, hvilket viktigt föremål för våra suckar! Visserligen omgifva Honom i dag en åldrig Konungs lyckönskningar, Vördade Föräldrars välsignelser, tvenne trogna Folks förböner. Hvilka skulle häruti deltaga varmare, än vi? Vår lands-

i) Rom. 3: 23.

k) 1 Tim. 2: 1. 2.

ort var inom Sveriges gränser den första, som gladdes af Hans ankomst. Redan voro vi lycklige, när vår underdåniga vördnad möttes vid våra gränser af vår efterlångtade Thronföljares förekommande och milda blick: men vår lycka stadfästades, när inom Fosterlandets sköte vi snart ägde denne unge Furste. Hans menlöshet och oskuld väckte allas kärlek. Under glad förhoppning frågade man: *Hvad manne af detta Barnet varda skall* 1)? HERrans ande var med Honom. En lycklig erfarenhet har sagt oss: *Han har vuxit i visdom, i ålder, i nåd för Gud och människor* m). Vi hafva ju sett Honom knäböja inför Försoningens Altare, och der offra Sitt hjerta åt Frälsaren HERran JESUS CHRISTUS. Vi hafva hört Honom vid Sveriges urgamla Thron svärja Sin Konung, Sitt Folk den osvikligaste trohet, den varmaste tillgifvenhet. Vi hafva varit vittnen till Hans grundliga kundskaper i JESU saliggörande Lära; vi känna med hvad slit Han utvidgat sina insigter, för att bereda Sig allt större och större fullkomlighet, att värdigt bära den Krona, som väntar Honom. Sjelfve, älskade Vänner, hafven J njutit den gladaste tillfredsställelse öfver Hans närvaro ibland Eder. J hafven hört och erfarit, huru fullkomligen Svensk han är. J hafven instämt i de varmaste önskningar för Hans väl. Huru många välsignelser omgäfvat Honom icke, då Han vistades ibland oss! — de

---

1) Luc. 1: 66.

m) Luc. 2: 52.

följde Honom i alla landsorter. — Förnyom dem i dag, i förbindelse med de heligaste löften af vörtnad, tillgifvenhet och trohet!

Evige Gud och Fader! Tag denne unge Furste i Ditt nådefulla hågn och allsmågtiga beskårm! Du har i nåd utsett Honom, att blifva tvenne Folks Styresman och befordrare af deras sällhet; bibehåll hos Honom den visdom och kraft, hvarigenom Han förmår uppfylla Sitt Höga kall, till Ditt Namns åra, och millioners vål! Genom Din Allviga Försyn är för Honom öpnad en den viktigaste väg: — HERre! upplys Honom om, och för Honom alltid på den sanna och rätta! Behåll Honom i Din fruktan! Förvara Hans hjerta genom Ditt Namn, HERre Jesu! Styrk Honom under alla omsorger och mödor! Skydda och bevara Honom från alla faror! Förlåna Honom frid, lycka och vålgång!

Vare Han oafbrutet hugnad af Konungens kärlek och förtroende: ännu i en mängd af år handledd och styrkt af Dets höga efterdöme i mildhet, ömhet och kärlek för Sitt Folk!

Fjerran vare den tid, då Han och Vår Nord skulle sakna det starka stöd vi gemensamt ega i den Hjelte, som sänd till Scandinaviens sällhet, med sin Faderliga hand så

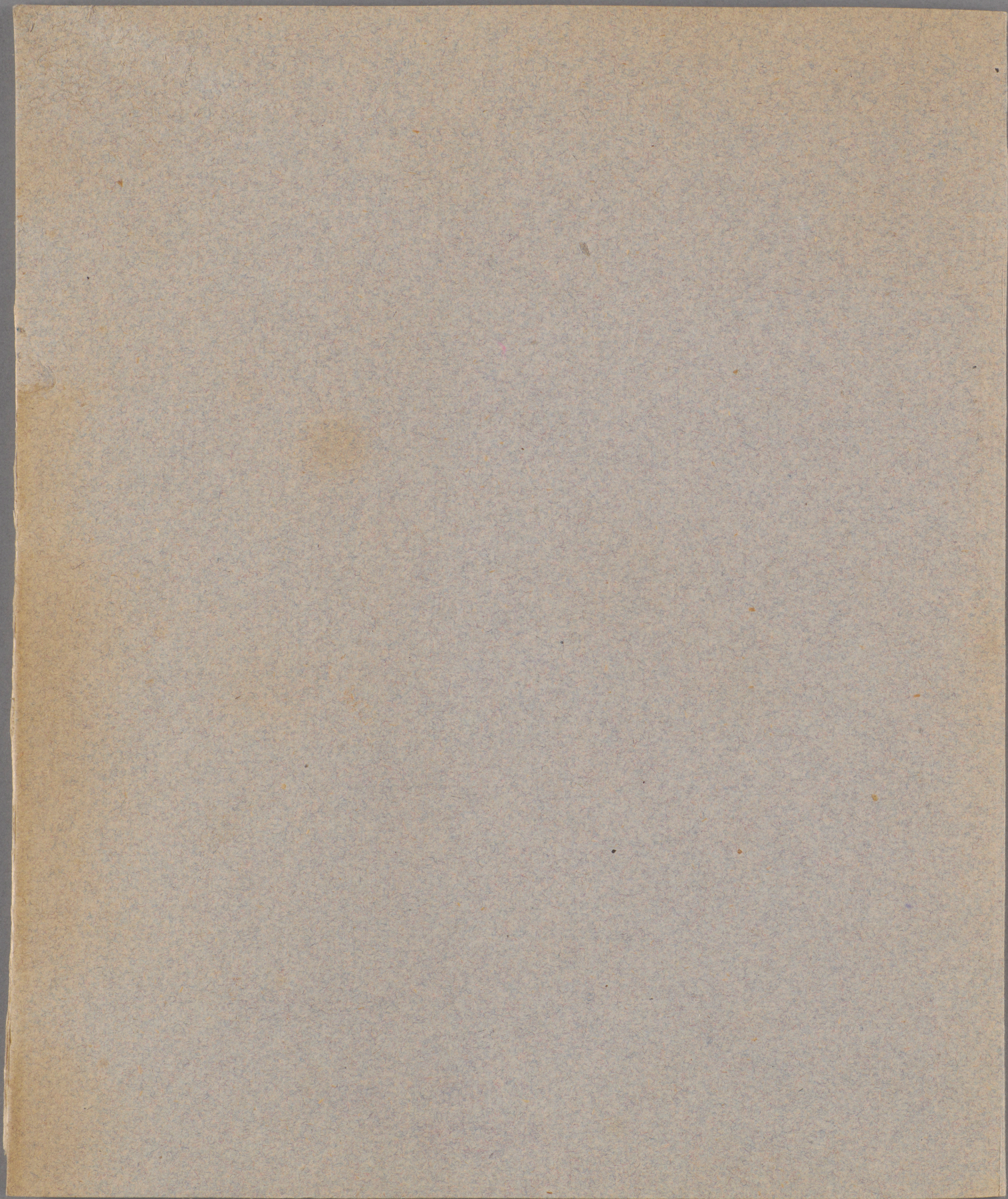
—

säkert leder den mest älskade Son på Vishetens, Dygdens,
och Årans våg.

Njute vår Vördade Arf-Furste i Folkets tacksamhet,
trohet och tillgifvenhet, i de Förenade Rikens inbördes för-
troende och gemensamma vålgång, och framför allt i Ditt
bifall, Du AldraHögste Konung och HERre! Sin fanna
tillfredsställelse och belöning! Vi anbefalla Honom i Ditt
beskydd, Allsmågtige Gud och Fader! Styrk, hjälp och
vålsigna Honom! O! HERre hör oss! för Din Sons,
vår Frålsares JESU Christi skull. Amen.

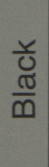
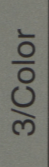
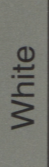
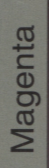
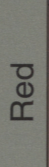
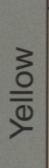
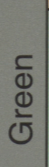
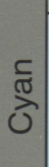
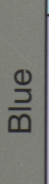
—

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8
Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

TIFFEN® Color Control Patches © The Tiffen Company, 2007

Blue	Cyan	Green	Yellow	Red	Magenta	White	3/Color	Black